

Jubileu 2025

www.jubileu2025.arqtgn.cat

Un Advent amb Antoni Gaudí: construir l'esperança

L'Advent és un temps d'espera, de preparació i d'esperança. Esperem el Senyor que ve, i mentrestant, preparem el cor per rebre'l. En aquest sentit, la vida i l'obra d'Antoni Gaudí, el gran arquitecte de la Sagrada Família de Barcelona, ens ofereixen un profund ensenyament espiritual que pot ajudar-nos en aquest Advent a esdevenir *pelegrins d'esperança*.

Gaudí no sols va construir un temple; va construir una pregària en la pedra, un cant d'esperança que continua elevant-se cap al cel.

L'Advent ens convida a viure l'espera amb confiança i esperança, sense defallir. Gaudí ho va entendre bé. Sabia que la seva gran obra no s'acabaria en la seva vida. Deia: «El meu client no té pressa.» I aquest client era Déu. Així també nosaltres hem d'aprendre a confiar en els temps del Senyor. L'Advent ens ensenya que les promeses de Déu es compleixen, però al seu moment. La nostra tasca és continuar construint, pedra a pedra, dia a dia, amb fidelitat i constància aquest futur sorprenent que Déu ens té preparat.

I en aquest Advent de 2025 ens pot ajudar la contemplació de la façana del Naixement de la Sagrada Família. Una façana plena de vida: àngels, flors, animals, escenes de l'Evangeli... Tot anuncia l'arribada del Salvador. Però aquesta façana també ens parla de l'espera confiada. Darrere de cada detall hi ha la fe d'un home que va treballar tota la seva vida per una cosa que no veuria realitzada. Això mateix ens demana el temps de l'Advent: continuar creient i preparant la gran obra de la nostra vida, malgrat que no la veurem en plenitud sinó com a promesa a la qual estem destinats.

Cada diumenge d'Advent encendrem un ciri de la corona que ens indica que el camí va avançant, i la llum anirà creixent. Som peregrins cap a la plenitud de la promesa. A la Sagrada Família, Gaudí va utilitzar la llum com a símbol d'aquesta esperança: els vitralls deixen passar els colors del matí, com si el temple es despertés amb els primers raigs de sol. Així també la nostra fe s'ha de deixar il·luminar a poc a poc, fins que la llum de Crist

ho ompli tot. «Crist és la veritable llum que il·lumina tot home» (Jn 1,9). L'Advent, doncs, és aquest camí que ens ajudarà a passar de la penombra a la claredat, de la por a la confiança, de la desconfiança a l'esperança.

Gaudí no sols va construir murs, sinó que va edificar la seva vida interior. Resava, treballava, oferia tota la seva vida al Senyor. Va viure de manera senzilla i profunda la unió amb Déu. El seu exemple ens convida a fer de l'Advent un temps de construcció interior: col·locar Crist com a pedra angular, revisar els fonaments de la nostra fe i obrir un espai per a la tendresa d'un Déu que ve a compartir la nostra història.

La Sagrada Família continua en construcció, igual que la nostra vida cristiana. No està acabada, però cada dia avança un mica més: amb cada obra d'amor que realitzem, amb cada gest de fe que professem, amb cada oració que elevem. Déu no té pressa, però mai no deixa de construir.

Demaneu al Senyor, en aquest temps, que ens ensenyi a construir la nostra vida amb paciència i esperança. Que cada dia sigui una pedra col·locada amb amor, que la seva llum il·lumini les nostres ombres, i que al final del camí puguem esdevenir un temple viu de la seva presència entre nosaltres.

Joan Miquel de Rivas, pvre.
Doctor en Teologia Sistemàtica

CORONA D'ADVENT

Diumenge I d'Advent

Senyor, avui que comencem el temps d'Advent, encenem el primer ciri de la corona d'Advent. Ho fem amb el compromís que la pregària sigui la primera llum d'aquest temps de preparació. Us oferim la nostra pregària, des dels nostres cors, estimant el Crist que vindrà i que forma part de la nostra vida per sempre.

